

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221203536
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221203536.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobcu: mal. X. K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpeného matkou O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, XXX XX J., v konaní od 16.11.2022 zastúpená: JUDr. Lívia Kňazíková, advokátka v Komárne, Nám. M. R. Štefánika 6, IČO: 31 167 586, proti žalovanému: Prima Banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, o uloženie povinnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10C/42/2021-257 zo dňa 12. októbra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.10.2021 bola prvoinštančnému súdu doručená žaloba, na základe ktorej sa žalobca domáhal, aby súd žalovanému zakázal nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na Okresnom úrade J., katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie J., ako byt č. XX, na X.poschodí, vchod č. XX, obytného domu v J. so súpisným číslom XXXX, na parcele registra „C“, parc. číslo XXXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², na ulici A. R. v J., so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku v podiele XXXX/XXXXXX k celku (ďalej v texte aj ako Predmetná nehnuteľnosť). Zároveň si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že Predmetnú nehnuteľnosť T. F. previedol do vlastníctva O. H., ktorá ho kúpnu zmluvou zo dňa 12.11.2015, ktorá bola schválená súdom, odpredala žalobcovi. Listom zo dňa 18.06.2021 žalovaný vyzval T. F. na predčasné splatenie úveru, ktorým bola Predmetná nehnuteľnosť financovaná s poukazom na ustanovenia článkov 9.3 ods. 9.3.1 a 9.4 ods. 9.4.1 úverovej zmluvy, ako aj článku G ods. 2 písm. a) všeobecných podmienok - časť V. Úvery pre obyvateľstvo, ktorých platnosť žiadal žalobca prejudiciálnou otázkou vyriešiť v konaní vo veci samej. Matka žalobcu prejavila záujem o odkúpenie pohľadávky žalovaného voči T. F., čím by došlo ku jej uspokojeniu bez potreby uskutočnenia dražby bytu patriaceho jej maloletému synovi. Listom zo dňa 24.08.2021 žalovaný vyjadril negatívne stanovisko k uvedenému návrhu riešenia. Následne bola matke žalobcu doručená výzva zo dňa 16.09.2021 na umožnenie obhliadky Predmetnej nehnuteľnosti za účelom vypracovania znaleckého posudku od spoločnosti Aukčný dom, s.r.o. Dňa 07.10.2021 za uskutočnila obhliadka Predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný je navrhovateľom dražby. Žalobca uviedol, že konanie žalovaného (v rozsahu výkonu záložného práva) nemôže požívať právnu ochranu pričom treba zdôrazniť, že mu nevznikla žiadna škoda, keďže splátky úveru sú žalovanému nepretržite riadne a včas uhrádzané.

2. Žalovaný sa v priebehu sporu konštantne vyjadroval, že klient T. F. porušil podmienky úverovej zmluvy a založenú nehnuteľnosť predal bez jeho súhlasu a vedomia, a preto rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a vyzval klienta na uhradenie zostávajúcej sumy úveru. Každá realizácia záložného práva je zásahom do vlastníckeho práva, avšak zásahom právne dovoleným. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/113/2017 zo dňa 25.04.2019, podľa ktorého právo na obydlie nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné právo a právna úprava dobrovoľných dražieb nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa.

3. Dňa 25.02.2022 bol súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. J. pod V-XXX/XXXX zo dňa 2.3.2012, ktorým je zabezpečená pohľadávka žalovaného zo zmluvy o úvere č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012 k Predmetnej nehnuteľnosti a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10C/42/2021. Súd nariadeniu neodkladného opatrenia vyhovel uznesením č. k. 10C/42/2021 - 108 zo 07.03.2022, proti ktorému podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 12Co/77/2022 - 198 z 29.07.2022, ktorým napadnuté uznesenie zmenil a návrh zamietol, z ktorého odôvodnenia prvoinštančný súd vybral nasledovné právne úvahy: „Žalobca sa domáha poskytnutia dočasnej ochrany nariadením neodkladného opatrenia, pričom argumentuje neexistenciou zákonných dôvodov zosplatnenia pohľadávky. Sám žalobca však nie je účastníkom zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012, a ani zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012 (č. l. 40 spisu) vyplýva, že účastníkmi tejto zmluvy sú žalovaný ako záložný veriteľ a fyzické osoby N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, J. a O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, J., ako záložcovia. Zo zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012 (č. l. 37 spisu) vyplýva, že účastníkmi tejto zmluvy sú žalovaný ako veriteľ (poskytovateľ úveru) a fyzická osoba T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, ako dlžník. Žalobca v žalobe a ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neobjasnil, čo ho primálo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy predmetných nehnuteľností, ku ktorým bolo zriadené záložné právo žalovaným. Tiež nie je súdu zrejmé, z akého dôvodu spláca úver matka žalobcu namiesto pôvodného dlžníka, T. F.. Keďže žalobca nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalovaným, nemôže sa pre absenciu existujúceho hmotno-právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, domáhať zákonnosti, resp. nezákonnosti splatnosti pohľadávky (poukazujúc na konkrétne ustanovenia úverovej zmluvy), ktorú vyhlásil žalovaný. Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby vo veci samej, keďže nie je v žiadnom hmotnoprávnom vzťahu so žalovaným, a preto nemôže byť úspešný ani so svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý so samotnou žalobou súvisí a odvíja sa od nej. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepreukázal, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, od ktorého odvodzuje svoj nárok na poskytnutie dočasnej ochrany. Nepreukázal, že je účastníkom Zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012, v súvislosti s ktorou žalovaný vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom žalobca samotné zosplatnenie úveru spochybňuje a od jeho nezákonnosti odvodzuje aj nezákonnosť vykonania dražby smerujúcej k výkonu záložného práva. Žalobca, resp. jeho zákonná zástupkyňa si však v čase kúpy nehnuteľnosti musela byť vedomá skutočnosti, že k prevádzanej nehnuteľnosti je zriadené záložné právo v prospech žalovaného a napriek tomuto riziku založenú nehnuteľnosť maloletý kúpil.“

4. Súd vykonal vo veci na pojednávaní dňa 12.10.2022 dokazovanie za účasti zástupcu žalobcu, žalovaného a oboznámil tieto listinné dôkazy: čiastočný výpis z LV č. XXXX, kúpna zmluva z XX.XX.XXXX, výzva na predčasné splatenie úveru z 18.6.2021, výzva aukčného domu s. r. o. zo 16.09.2021, zmluva o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX, zmluva o zriadení záložného práva č. XX/XXXb/XX, VOP Prima banky Slovensko, výpis z LV č. XXXX,XXXX a XXXX. Súd zistil, že vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. XX na X poschodí vo vchode XX obytného domu súpisného čísla XXXX postaveného na parcele číslo XXXX evidovaného na LV š. XXXX obce J., kat. úz. J. je žalobca, ktorý sa stal vlastníkom na základe kúpnej zmluvy s O. H. z XX.XX.XXXX, ktorá ho nadobudla od T. F.. T. F. uzavrel so žalovaným dňa 31.01.2012 zmluvu o úvere a predmetnú nehnuteľnosť zaťažil záložným právom v prospech Prima banka Slovensko, a. s. Dňa 18.06.2021 bol pán T. F. žalovaným vyzvaný na predčasné splatenie úveru v celosti v sume 61 587,08 eura, inak banka pristúpi k procesu predaja nehnuteľnosti prostredníctvom dobrovoľnej dražby v súlade so záložnou zmluvou č. XX/XXXa/XX a XX/XXXb/XX.

5. Napadnutým zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že podanú žalobu žalobcu zamietol a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na obsah podanej žaloby, vyjadrenia strán, vykonané dokazovanie a jeho zistenia a tiež aj s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. - § 151a, § 151b ods. 1, § 151j) a Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 215 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1), odôvodnil nasledovne:

7. Súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a vychádzal primárne z právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, s ktorým sa stotožnil a zároveň sa ním cítil byť viazaný z dôvodu, ktorý uvedie nižšie. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Argumentáciou Krajského súdu v Nitre, ktorú si súd osvojil je, že žalobca nie je účastníkom zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012, a ani zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012 vyplýva, že účastníkmi tejto zmluvy sú žalovaný ako záložný veriteľ a fyzické osoby N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, J. a O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, J., ako záložcovia. Zo zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX zo dňa 31.01.2012 vyplýva, že účastníkmi tejto zmluvy sú žalovaný ako veriteľ (poskytovateľ úveru) a fyzická osoba T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, ako dlžník. Žalobca neobjasnil, čo ho primálo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy predmetných nehnuteľností, ku ktorým bolo zriadené záložné právo žalovaným (v prospech žalovaného). Tiež nie je súdu zrejmé, z akého dôvodu spláca úver matka žalobcu namiesto pôvodného dlžníka, T. F.. Keďže žalobca nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalovaným, nemôže sa pre absenciu existujúceho hmotno-právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, domáhať zákonnosti, resp. nezákonnosti splatnosti pohľadávky (poukazujúc na konkrétne ustanovenia úverovej zmluvy), ktorú vyhlásil žalovaný. Žalobca preto nie je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby vo veci samej, keďže nie je v žiadnom hmotnoprávnom vzťahu so žalovaným.

8. Odvolací súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia tiež uviedol, že: „uznáva argumenty žalobcu, že dražba nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie môže vážnym spôsobom zasiahnuť do práva vlastníť majetok podľa čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 Ústavy SR, čo ale neznamená, že dražba takýchto nehnuteľností (s výnimkou prípadu uvedeného v § 3 ods. 6 zákona) podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. XXX/XXXX Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov nie je prípustná. Relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženia plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie; tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie (pozri rozsudok zn. C-43/2013 K. J. proti SMART Capital, a. s., zo dňa 10.09.2014) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. PL.ÚS23/2014 zo dňa 24. 09. 2014)“.

9. Čo sa týka viazanosti súdu právnym názorom Krajského súdu v Nitre uvedeným vyššie, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31.01.2012, sp. zn. 1Cdo/44/2010, zverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 40/2013, podľa ktorého: „pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením“.

10. Aj keď to nebolo predmetom tohto rozsudku, súd má za potrebu vyjadriť sa aj k rozhodnutiu o tom, prečo na pojednávaní uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie a ktoré preto nebolo písomne vyhotovené, nepripustil prístupenie ďalšieho žalobcu, T. F., do konania, pretože táto otázka relatívne

úzkou súvisí s dôvodom, pre ktorý bola žaloba zamietnutá. Súd po posúdení tohto procesného návrhu žalobcu dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť, pretože spor prebieha od 21.10.2021, teda od začatia konania so subjektom na strane žalobcu, ktorý vo veci nie je vecne legitimovaný a s poukazom na dôvodovú správu pôvodne k § 76 CSP (teraz § 79 CSP) a rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/3838/2010 je názoru, že vyhovením takémuto návrhu by došlo k obchádzaniu zákona. Pri prijímaní nového Civilného sporového poriadku v rokoch 2015 - 2016, ktorý do civilnej procesualistiky priniesol nové koncepty vedenia sporového konania bola k zákonu vypracovaná dôvodová správa, ktorá k inštitútu pristúpenia uvádza: „navrhovaná právna úprava sa prispôbila terminológii novej koncepcii sporového konania, vypustil sa inštitút zámény účastníctva, pretože v dôsledne kontradiktórnom spore má byť nedostatok vecnej legitimácie v čase začatia konania riešený výlučne novým sporom, nie pokračovaním pôvodného sporu“. Súd tiež vychádzal z rozhodnutia NS ČR uvedeného vyššie, podľa ktorého právnej vety: „Súd nepripustí pristúpenie ďalšieho žalobcu (či žalovaného) do konania aj vtedy, ak je zrejmé, že doterajší žalobca (či žalovaný) už v dobe zahájenia konania nebol aktívne vecne legitimovaný a že návrhom na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania žalobca obchádza inštitút zámény účastníkov podľa ustanovení § 92 ods. 2 o. s. r“.

11. Keďže sa týmto rozhodnutím konanie končí, súd rozhodol aj o náhrade trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný, má proti neúspešnému žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súčasne súd poznamenáva, že nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by súd nemal žalovanému nárok na náhradu trov konania priznať. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalobca domáhajúci sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania, keď ohľadom odvolacích dôvodov poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP, teda že má za to, že napadnutý rozsudok je nesprávny pre nesprávny procesný postup súdu, ktorý žalobu zamietol a znemožnil mu uskutočňovať jeho práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že skutkový stav neobstojí pre ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré uplatnené neboli a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S rozhodnutím a závermi súdu prvej inštancie v nadväznosti na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa nestotožňuje. Poukázal na to, že jeho právny predchodca T. F. obdržal listom zo dňa 18.06.2021 výzvu žalovaného na predčasné splatenie úveru zdôvodnenú porušením povinnosti z úverovej zmluvy, avšak úver bol počas celej doby riadne splácaný a žalovaný odmietol niekoľko spôsobov vyriešenia vzniknutej situácie bez akéhokoľvek iného návrhu z jeho strany. Od uzavretia predmetnej úverovej zmluvy medzi žalovaným a dlžníkom, resp. záložcom T. F. uplynulo už viac ako 10 rokov, úver je však napriek jeho zosplateniu aj naďalej splácaný a preto má za to, že ak by aj došlo zo strany dlžníka k porušeniu úverovej zmluvy, žalovanému žiadna škoda nevznikla pre riadne splácanie úveru a preto postup zvolený žalovaným vzhľadom ku všetkým uvádzaným okolnostiam považuje za neprimeraný a v danej situácii za neadekvátny a to aj vzhľadom k ponúkaným možnostiam vyriešenia danej situácie, teda samotné zosplatenie zostatku úveru s požiadavkou o zaplatenie celej zostávajúcej časti úveru považuje za rozpor s dobrými mravmi. Predmetnú nehnuteľnosť kúpil v dobrej viere zákonným spôsobom, je jej vlastníkom už 7 rokov, pričom žalovaný vyhlásil predčasné splatenie úveru a pristúpil k nariadeniu výkonu záložného práva až po 6 rokoch po porušení zmluvnej povinnosti, na ktorú sa žalovaný odvoláva, čo je potrebné v rámci posúdenia veci zohľadniť. Má za to, že konanie žalovaného za daných okolností nemôže požívať právnu ochranu a výkon jeho práva spočívajúci vo výkone záložného práva by neoprávnene a nerovnomerne zasiahol do jeho práva chráneného Ústavou SR, keď v súvislosti s výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou dáva do pozornosti právny názor Krajského súdu v Košiciach z uznesenia sp. zn. 9Co/344/2016, v ktorom tento uviedol, že dobrovoľná dražba je typická tým, že ju nesprievádza preventívna súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok, že o vykonaní dražby rozhodne súkromná osoba a dražbu tiež vykoná ďalšia súkromná osoba sledujúca pri tejto činnosti zisk. Žalovaný medzičasom pristúpil k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, z ktorého dôvodu on podal vo veci návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorému po rozhodnutí odvolacieho súdu vyhovieť nebolo. Súd prvej inštancie sa skutočnosťami uvedenými v rozhodnutí odvolacieho súdu ohľadom neodkladného opatrenia v rámci svojho rozhodovania už nezaoberal a nezisťoval ich, nesmeroval ku nim ani dokazovanie a neboli tak v konaní objasnené, preto má za to, že súd prvej inštancie nezistil úplne skutkový stav a

nevykonával dôkazy potrebné jeho náležitému zisteniu pre relevantné právne posúdenie, teda prijal závery odvolacieho súdu bez ďalšieho dokazovania a zisťovania skutkového stavu veci. Ním uvedené tvrdenia a skutočnosti, vrátane jeho argumentácie, tak neboli súdom prvej inštancie v rámci rozhodovania ďalej posudzované, hodnotené a zohľadnené len z dôvodu prijatia záverov odvolacieho súdu, má však za to, že uvedeným konaním mu bola znemožnená možnosť súdnej ochrany z pozície vlastníka nehnuteľnosti zaťaženej záložným právom a ohrozenej jeho výkonom prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Napriek skutočnosti, že nie je účastníkom záložnej zmluvy, je nevyhnutné brať zreteľ a v konaní zohľadniť to, že je vlastníkom nehnuteľnosti, ku ktorej je záložné právo zriadené, že jeho vzťah k záložnému veriteľovi, resp. žalovanému je daný s ohľadom na vzťah k predmetu zálohu, z ktorého je možné ho vyvodiť analogicky. Pri netotožnosti vlastníka nehnuteľnosti a záložcu je toho názoru, že ako vlastníkovi nehnuteľnosti mu taktiež prináleží v danom trojstrannom vzťahu súdna ochrana jeho vlastníctva, ktorá mu bola postupom a právnym posúdením veci prvoinštančným súdom odňatá s tým, že on za danej situácie inú možnosť ochrany nemá.

13. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal potvrdenie napadnutého rozhodnutia, keď zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach vrátane názoru o platnosti zosplatnenia úveru voči dlžníkovi, s následnou možnosťou pristúpenia k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, keď taktiež poukazuje na názor odvolacieho súdu vo veci neodkladného opatrenia poukazujúceho na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, teda považuje žalobu za nedôvodnú.

14. K uvedenému vyjadreniu žalovaného sa žalobca už následne nevyjadroval.

15. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie (bez potreby jeho doplnenia) a odvolacími dôvodmi žalobcu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, pričom súčasne o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na ich náhradu v celom rozsahu, keď následne o výške bude konať a rozhodovať súd prvej inštancie.

16. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu predstavuje jeden celok, v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, (podstatné v texte zvýraznené podčiarknutím), keď na zdôraznenie jeho správnosti i s ohľadom na odvolacie dôvody žalobcu poukazuje na to, že skutkové závery súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu v spore, keď toto bolo vykonané v rozsahu procesných návrhov oboch strán a prvoinštančný súd nemal povinnosť a možnosť vykonávať iné dokazovanie (žalobca ani neoznačil aké), teda za rozsah vykonaného dokazovania a jeho výsledky tak nesie procesnú zodpovednosť samotný žalobca (odvolateľ), že odvolací súd v tomto konaní nie je oprávnený, vzhľadom k sporovým stranám tohto konania, posudzovať zákonnosť žalovaného pri zosplatnení úveru voči dlžníkovi (neúčastníkovi sporu) a posudzovať tiež to, že či konanie žalovaného voči dlžníkovi vykazuje znaky konania rozporného s dobrými mravmi, že z rovnakých dôvodov je potom právne bezvýznamné pre toto konanie i posúdenie konania žalovaného ohľadom zosplatnenia až s určitým časovým odstupom, že nie je úlohou žalobcu nahrádzať činnosť dlžníka žalovaného pri ochrane jeho práv (dlžníka) voči žalovanému pri riešení otázky zosplatnenia úveru a realizácii záložného práva, že i pri dobrovoľnej dražbe existuje aj pre žalobcu (pre prípad porušenia ustanovení zákona o dražbe) možnosť (i keď až následnej) súdnej ochrany cestou podania žaloby o neplatnosť dražby, že samotný žalobca nevysvetlil jeho postoj pri nadobudnutí predmetnej nehnuteľnosti zaťaženej záložným právom (predstavujúci vstup do postavenia v stave predchádzajúceho vlastníka) a nemôže si vynucovať vo vzťahu k žalovanému ústretovosť spočívajúcu v akceptovaní jeho návrhov a že pri existencii názoru odvolacieho súdu prijatého i súdom prvej inštancie nebol ďalší dôvod k objasňovaniu vecí pre rozhodnutie v tomto spore nepodstatných. Žalobcovi tak nebola odňatá možnosť súdnej ochrany jeho vlastníckeho práva, keďže jeho vzťah (chýbajúci hmotnoprávny vzťah) k žalovanému ako veriteľovi k predmetnému zálohu nemožno vyvodiť ani analogicky, v dôsledku čoho potom mu požadovaná súdna ochrana nepatrí.

17. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).